

MILLUM UNGFÓLK

Meðan Anna var í Havn.

Seinast vit hoyrdu frá Onnu og Pól Petir, hevði Pól Petir sent henni soljóðandi fjarrit heim úr Íslandi:

»Fisket almindeligt. Sejler hjem i kjerlighed til dig.«

Anna var ovurfegin, dansaði av gleði: mín kjeri Pól Petir siglir heim.

Pól Petir gleddi seg til komandi ástarfund — og gekk og hugaði um, hvussu hann skuldi hera seg at, tá ið hann aftur skuldi stiga á kajuna í Havn.

Men hvat hövdu beistini ikki gjørt. Meðan Pól Petir var á símskeytini við fjarritinum, hövdu teir sett bræv saman, sum teir flýggjaðu honum tá ið hann kom um borð aftur. Teir sögdu skiparan vera komnan við tí.

Pól Petir setti seg niður í lugarið at lesa:

Hr. Pól Petir Corneliusen.

Tíverri má eg siga tær at tað má vera ljít millum okkum bæði, tí ein studestur er blivin so forlupitir uppi í mær. Hann er penir og fittir og klókur. Eg haldi tað verður betri fyri meg at fáa ein studenta við studenteksamen enn teg við bara einari kystskiparaksamen. So er tað so stuttligt at friggja við honum. Hann liggur ikki sum tú og snúar og tosar um tók og lippur. Nei, hann liggur og tosar um atomebombena, infusjonsdrý, menneskets tarmfordøjelse og tilblivelse, og so um sovornar gamlar froyingar sum Arkimedes. Blaaeispiken dugir hann uttanat og so dividerar hann sum ein prestur.

Tí brúna kjeppinum og teimum morreyðu hálvosunum, ið tú eigir liggjandi her kanst tú koma eftir, tá ið tú kjemur aftur.

Við hávirðing
frk. Anna Mathæusen.

Hann bliknaði, misti brævið úr hondini og datt fram á borðið. Nøkur tár rullaðu niður eftir kinnum hansara, — men snøggliga kom nakað hart og hjartalæst yvir hann. Hann sprakk upp, skræddi brævið og tveitti tað — ja, í døgurðagrýtuna, leyp upp á beinkin, skumpaði koyggjuhurðarnar frá, rætti seg eftir bilætinum av Onnu, ið hann hevði krókt uppá ein húk yvir hövðalagnum, reiv tað niður og skjótt lá Anna í tvínigum millum nakrar stórar klumpar av Hvalbiarkoli niðri í kolhjallarinum.

Síðan leyp hann á dekki, sparkaði lippukassan aftur eftir dekkinum og mutlaði: »Til h..... við tykkum.« Hann hvar í egn-ingarskúrnum, — kom út aftur, hattleysur, hvíttklæddur og skóleysur, hugdi rúndan um seg og skuldi leypa í havið, men teir fingur hendur á honum, áðrenn ov seint var. 6 manns máttu til at fáa hann í koyggjuna. Alla heimerðina hildu teir vakt yvir honum — hann var hálvt í órviti, tosaði um tók, Annu, lippur og studentar. Tá teir komu upp undir land kom hann uppáftur, men hálvörur sum vera man.

— Anna hevði glett seg, og sjálvandi var

hon á kajuni, tá ið skipið kom, tí hon longdist at siggja sín kjera Pól Petir. —

Næstu ferð: Tilgongdin tá ið tey hittust á kajuni.

Nærum hvønn leygardag lesa fleiri túsund froyingar um Onnu, hesa ungu, vonu kvinnuna, ið tænar í Havn og Pól Petir, drong hennara, ið tók kystskiparaksamuni seinasta vetur. Teirra liv er fult av merkiligum hendingum.

Eisini tú eigur at fylgja hesi ungu kvinnu og hesum unga manni á undarfulla lívsleið teirra, teirra hugnaligu lötum, teirra mótgangi, teirra freistingum.

Tekna teg tí sum haldara av Sosialinum.

Sætt og hoyrt

Nógv hevur verið tosað og skrivað um Marshall peningin, men drúgvfórt tykist at ganga —

Mel.: Ecce Agnus Dei...

Jag vil kvæde om en stovn.

som gav os den bedste vón

om en fremtid tryk for Føroya land og folk.

Og om vi regne klar og kold'

dem aktier give mange fold;

o, den mammon ofte var den bedste tolk —

Nu jeg græde' om en stovn,

nu er knust vor bedste vón;

ingen mer' sig paa sit sarv kan føle vis.

O, hör I venner, nu vi ser

den skade vokser alsamt mer;

vi er turned into an Apragopolis.

Jeg anklage vil en stavn,

liden ære om hans navn;

paa saa mange ting han skylder os et svar.

O, jeg vilde være tryk,

efter den affære styg,

om han stjóri blot for Skamlings-banken var.

Kvinnan

HON. Í mótgangi og viðgangi: hon var altíð so nær, at hon kundi rökka okkum við hondum sínum. Vinskapur, trúskapur, kærleiki, sorg, songur og gleði eru hugtøk uttan innihald uttan hana. Hon prýðir okkara blóð og bókur, okkara málningar og standmyndir, hon er hitt ævinliga evni í okkara yrkingum, sjónleikum, okkara sangum og tónum. Hon er miðdepli heimsins. Tað henni einki livandi menniskja, sum ikki er fennit skuldabundin, eingin, sum í minsta lagi ikki kann takka henni fyri lívið, takka henni fyri teir fyrstu tímar, hin fyrsta hitan, tey fyrstu kærtakinini, tað fyrsta vinsemi, tey hitu í tilveruni, hin fyrsta uggan í vónleysum lötum. Hon tendrar okkara ljós og heldur eldin við líka og prýðir ein fátækan

heim eftir evnum við øllum litum ælabogans. Hon veittrar farvæl og heilsar góðan dag, og alt tað, ið liggur har í millum hevur einans virði í mun til hana. Er lívslitin hin vakrasta av allari list, so er kærleikin hin størsta av øllum lívslitunum. Fátæk er tann tilveran, hvørs miðdepli ikki er ein mamma, ein stríðsfelagi, ein vinur, ein elskarinn — ein HON.

Hann.

Henni — kvinnuni, miðdepli lívsins — skylda vit alt. Sum einasta blað í Føroyum, hava vit hvønn leygardag eina kvinnudeild, stjórnað av einari kvinnu, og í næstu framtíð vilja vit taka til umrøðu stóðu hennara í heiminum, í samfelagnum, ja, stutt sagt á øllum lívsins økjum.

Hvør einasta føroysk kvinna eigur tí at halda, keypa og lesa Sosialin, ið meira enn nakað annað blað, er blað kvinnana.

TIL DAGBLADIÐ

det er folkets gamle ret.
Frit at tænke, tro og tale.

(Grundtvig).

Nú ein dagin hava tit ein stubba í »Dagblaðnum« um grundlógisdagin, hvar tit so ovurfeignir siga: »Ikki er hátíðarhaldið í Føroyum stórt henda dagin...« Víst er hetta so, og tað er kanska ikki so mikil skaði í tí — onkur heldur, at skjótt verða stevurnar so mikið nógvur í Føroyum, at hvør bygð, fyri ikki at siga hvør býlingur, verður at hava eina í part um árið.

— Men er so mikið vunnið við at grundlógin er vorðin, mest at kalla, eitt illavorðið orð her á landi, av mannaávuð? Vildi tað ikki verið betur um t. d. skúlarnir sögdu teim meira tilkomnu börnunum frá, hvat henda

lóg er, og sagt teim hvat rættloysi henda lóg loysti forfedrar okkara úr, fyri væl 100 árum síðan? Eisini her í Føroyum var hetta rættloysi væl kent í forðum — bátbandið o. t. er besta prógv við um tað. Tá var ikki tespuliga at vera hin líti maðurin, og hansara børn.

Ein hoyrir eisini sagt, at tað ber illa til at hava danskar prestar, tí fólk, og kanska serliga tey yngstu, skilja ikki danskt mál. Er hetta so, kunnu vit so ikki hava loyvi at siga, at so gera lærarar okkara eitt vána arbeiði, tí líka so sjálvandi tað er, at vit skulu læra móðurmálið til lítar, bæði í talu og skrift, og ikki so út av lagi sum t. d. tað mál, ið okkurt blað er skrivað á, líka so sjálvandi og neyðugt er tað, at okkara børn skula læra danskt mál, ikki bara sum ein viðfáning, at lesa og skriva, men eisini at tala og skilja talemálið, tí tað skal vera lykilin til øll Norðurlond. Hetta verið ikki minst sagt til okkara fólkaskúlalærarar, í tey börnini, ið teir hava undir hondum, verða til allar tíðir tey mongu.

Nei! Tykkara »andsforladte«, so segði mín góði vinur Brend, jagstran av øllum ið danskt er, dugur ikki longur, somikið meir, sum at allir menn nú vita, at tá atkular, eru tit og tykkara stóru, altíð teir fyrstu, at kroka undir hesa lóg, ið Grundtvig hin rádni ynskii tann song um, hvørs fyrstu orð standa yvir hesum reglum.

Skálavík, 8. juni 1952.

Viggo Dalsgaard.

FISKURIN KOMIN Í HÚS

Fyrst og fremst reinføri

Sum allastaðni, har matur verður hagreiddur, má í fiskakjallaranum vera gjøgnumført reinføri. Kálkað má verða regluliga. Hetta er ein av teim bestu verjunum móti teim bakterium, sum kunna spilla fiskin. — Nú á døgum fást eisini ymisk sáttreinskandi evni, sum ikki kosta tað í nýtslu at tey ikki loysa seg.

Gjóstur

Umráðandi er, at kjallarin er tættur, at eingin gjóstur kemur at fiskinum.

Vaskingin eitt lað mest umráðandi

Líka so avgerandi, sum tann viðferðin fiskurin fær um borð á skipinum, er vaskingin.

Skerið væl burturúr.

Bløytid ikki fiskin av nógv.

Takið hvørt sindur av royggj burtur.

Lyftið hvørjari fjöður, at ikki spillandi óreinska skal verða sitandi har.

Havið altíð reint vatn í karinum og skiftið fleiri ferðir um dagin.

Tá ið fiskurin er vátur

má hann verða stak varliga viðfarin, tí tá tolir hann minst av.

Væl pressað — lættari turkað

Væl eigur at verða ansað eftir, at fiskurin verður vanda-liga og javnt pressaður. Aftan á fyrstu stakkingina, stakkið tá um, at tað ið ovast hevur liggið kemur at liggja niðast.

Gloymið ongantið, at fiskur er dýrmettur matur

FISKIVINNUFELAGINI

FÆRÖSK MARGARINE

VITA No 1

VITAMINISERET

FÆRÖSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

TRYGGINGARSAMBANDIÐ;
FØROYAR

Føroya Kriggstrygging... telf. 372

Føroya Brunatrygging... telf. 372

Føroya Sjóváttrygging... telf. 372

Føroya Vanlukkttrygging telf. 221

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging -

Skipafelagið Føroyar

Telefonir 209 171 274

Tórshavn